

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Αριθμ. 65^{ος} — 66^{ος}

Δεύτερον έτος.

Τὰ πλείω δράση, τοῖς πλείστοις
Φραγκοῦ.

Μεσολόγγιου, 19 Αύγουστου. 1825. Τετράδη.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ Τοὺς κυρίες συνδρομητάς μας διὰ Τὴν διακοτῶν, Τὴν ὄσοιαν ἐξ αὐτούχης μεταχειριζόμενα ἐνίστε εἰς Τὴν Εφημερίδα: αἱ συνεχεῖς ζημίαι, Τὰς ὄσοιας ἀπὸ Τὴν ἔχθρικὸν πυροβολισμὸν πάσχει η Τυπογραφία, γίνονται αἰτίαι ἀναπόφευκτοι Ταύτης Τῆς διακοτῆς. Εἴνεθα λοιπῶν εὐέλπιδες, ὅτι οἱ κύριοι συνδρομητάι μας δὲν θέλουν ἀγανακτεῖ διὰ μιαν ἀκούσιον ἀργοτοποίην, Τῆς ὄσοιας Τὴν αἵτια. Βοηθούσης Τῆς Παντοδυταρίας, δὲν θέλουν ἀγυγήσει νὰ ἔξαλειφθοῦν.

Τὸ δέρα Τὴν 3 Ιαλίε.

Τὸ παρελθόν σάββατον, 27 Τοῦ παρελθόντος, δύο Έλληνικὰ πλοῖα ἔφερον ἐνταῦθα ἐν Αὐστριακὸν, Τὸ διοῖον ἐκράτησαν Τὴν 26 Τοῦ αὐτοῦ μεταξὺ Κέας καὶ Καρύστε, ὅπεις συνέθη ἡ ἔξης Ιεραγικὴ σκηνὴ, Τὴν ὄσοιαν δὲν ἐδημοσιεύσαμεν διὰ Τοῦ προλαβάντος φύλλου περιμένοντες νὰ Τὴν βεβαιωθῶμεν πληρέστερον ἀπὸ Τὰς ἐνταῦθα γινομένας ἔξετάσεις.

Οἱ Διοικηταὶ καὶ δλίγοι ἀξιωματικοὶ Τῶν δύο Έλληνικῶν πλοίων ἐμβῆκαν ἀπόλοι εἰς Τὸ Αὐστριακὸν διὰ νὰ θεωρήσουν Τὰ ἔγχειρά τα, Τὰ ὄσοια θεωρήσαντες, ἐβήτησαν νὰ ἐρευνήσωσι καὶ ἐστερειώνως Τὸ πλεῖον, προειδοποιημένοι δύτες ὅτι μετεκομίζοντο Τερεβίκα πολεμεφόδια· ἀλλ' ὁ Αὐστριακὸς Κυβερνήτης, μὴ στέργων εἰς Τοῦτο, εἶτε μετά Τινὰς φί-

λονεκίας εἰς Τοὺς ἡμετέρας ἐπειδὴ δὲν πείθεσθε εἰς Τὸν λόγον μα μήτε εἰς Τὰ ἔγχειρά μα, ὑπάγετε εἰς Τὰ πλοιά σας διὰ νὰ πολεμήσωμεν πλοῖον μὲ πλοῖον. Ἐν φῷ δὲ οἱ ἡμέτεροι, καὶ οἱ φρόνιμοι ἀκόμη Τὸν ιδικῶν του ἐπωροστάθεν ἐτίσης νὰ παραστήσωσιν εἰς αὐτὸν Τὸ ἀπωρετον Τῆς διαγωγῆς τα, ἐξαίρηντος εἰς Τὸν Αὐστριακὸν ναυτῶν ἀκολούθως δὲ καὶ ἄλλοι, ἐπιυρθρόλησαν Τοὺς ἡμετέρους, καὶ ἐπλήρωσαν Τινὰς ἐξ αὐτῶν. Οἱ δὲ ἡμέτεροι ὀλίγοι δύτες πρὸς πολλοὺς καὶ ἀστόλοι ἐν Ταύτῳ, ἀπωλτισμένοι δὲ διότι καὶ Τὰ μονόξυλά των πυροβοληθέντα ὅμοίως ἀπεμακρύνθησαν, πλὴν φυλάττοντες κατὰ Τὸν ἔθνικὸν χαρακτῆρα ἀτάραχον γενναιότητα, ὥρμησαν ως λέοντες, κατὰ Τὸν Αὐστριακῶν, καὶ ἀρτάσαντες ἐκ Τῶν χειρῶν αὐτῶν Τὰ στα ἐκένωσαν πυροβόλα ὄπλα, Τὰ μετέχεισθησαν ώς ρόπαλα ἐναυτίον Τὸν ἔτι ἐνόπλων, καὶ ἐντὸς ὀλίγης ὥρας ἐπέτυχον διὰ Τῆς ἀνδείας των νὰ Τοὺς ἀφωτλίσουν ὄλες.

Οἱ Αὐστριακοὶ ὄλοι ὅμολογοῦσιν, ὅτι οἱ Έλληνες καὶ πρὶν Τῆς μάχης καὶ μετὰ Τῆς μάχης ἐφέθησαν πρὸς αὐτοὺς μὲ φιλανθρωπίαν χωρὶς νὰ κάμεν Τὴν παραμικρὰν ἐκδίκησιν.

Εἰς Τοῦτο Τὸ Τραγικὸν συμβεβήκος οὐδεὶς ἐφοεύθη· ἐπληγώθησαν ὅμως ἐκ μὲν Τὸν Αὐστριακὸν 6, ἐκ δὲ Τοῦ ἡμετέρων 7. Κατὰ δὲ Τὰς ἀναφορὰς Τοῦ ἐπισκεψαμένας αὐτοὺς ίατροῦ Κυρίου Σπυρίδωνος Καλογερᾶ, αἱ πληγαὶ Τὸν Αὐστριακῶν εἶναι ὄλαι σχεδὸν ἀκίνδυνοι, ώς γενόμεναι ἀπὸ ἀνθρώπων οἵτινες θελουν νὰ φυλάξεν Τὴν θίαν των ζωὴν καὶ ὅγι νὰ

φονέσεν, αἱ δὲ Τὸν Ἑλλήνων αἱ περισσότεραι καίραι, καὶ θνατηφόροι

(ΟΦ. Τοῦ Ν.)

‘Αναρίθμηταις φοραις διεκηρύξαμεν τὰς καταχρήσεις πολλῶν κυβερνητῶν τῶν ὑπὸ Αὐτοκράτερην σημαῖαν πλόιων, διότι καὶ ἀναρίθμηταις φοραις πραγματικῶς ἐδοκιμάσαμεν Τὸν πολαπὸν κινημάτων των ήταν ἀποτελέσματα. Μόλις ταῦτα εἴμενα μετὰ βεβαιότητος πειστέμενοι, δῆλοι πλοιαρχοὶ οὗτοι, όχι μόνον δὲν ἔχουν παραμοίας ὀδηγίας, ἀλλὰ καὶ πάντη ἐναντία τῶν ῥητῶν ἐπιταγῶν τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐτοκρίτης πράττουσι, καθὼς γίνεται γνωστὸν ἀπὸ Τὴν πρὸς Τὸν Ναύαρχον Ἀρμένην διευθυνθεῖσαν διαταγὴν, τὴν ὁποίαν ἐπισήμως πατεχόησεν ὁ Αὐτοκράτορος Παραπήρητης’ „die strengste Neutralität zu beobachten.“ τετέστι, νὰ διατηρήσῃ τὴν πλέον ἀκριβῆ οὐδετερότητα· ‘Εσαλεν ὅμως δέ κύριος Ναύαρχος οὗτος εἰς ἀκριβῆ ἐνέργειαν Τὰς διαταγὰς Τῆς Α. Μ.; Εἴμενα αὐτοῖσαν μάστυρες ἐνδεικνύειν ἐναντία κινήσεως, Τὸ δυοῖον ἡ εὐγενία τε μετεχειεῖσθη πρὸ δύο ἔτῶν εἰς Τὸν λιμένα Τοῦ Μεσολογγίου. Τί πρέπει λοιπὸν νὰ συμπεράνωμεν περὶ αὐτοῦ!

Βλέπωμεν ὄστατως καὶ πολλοὺς ἄλλες διοικητὰς Τὸν πολεμικῶν πλοίων Τῆς Α. Μ. πράττοντας καθημερινῶς καταχρήσεις Τὸν διαταγῶν των, καὶ δῆλος δῆλος ἐναντία Τὸν ἀρχῶν Τὸν δίκαιωμάτων· Τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ Τοῦ πολέμου, καὶ Τὸν ἀπολύτων Θελήσεων Τοῦ Αὐτοκράτορος, οὕτως φέρνει Τὴν σημαίαν. Οἱ Τοιοῦτοι μᾶς ἐτροκέντησαν καὶ καθ' ἡμέραν μᾶς προξενοῦν μεγαλύτερα κακά, καὶ στόλος Τοῦ Σελτάνης μετὰ Τὸν συμμάχων τε Αἰγυπτίων, Τενεζίνων, Τριπολίνων καὶ Αλτζερίνων· καὶ μὲν δὲ Τὰ δίκαια μας παράσταντα ἀκέμη ἔνος σῆμασέον δὲν ἴδομεν Τινὰ διόρθωσαν.

Παρόμοιον φέρσιμον ἴδον καὶ εἰς Τὸν ὑπὸ Τὴν Αὐτοκράτην σημαίαν ἐμπορικὸν Τοῦτο πλοῖον. Τί· μανία λοιπὸν, νὰ θέλειν αὐτοὶ οἵ ἀνθρώποις νὰ μᾶς κακοποιῶσιν ἐν Τῷ μέσῳ Τὸν πολεμικῶν ἐνασχολήσεων μας! Δὲν ἔχουν ὄστατως ῥητὴν καὶ οἱ πλοιαρχοὶ οὗτοι διαταγὴν

νὰ φυλάξωσιν οὐδετερότητα, καὶ νὰ μὴ μεταφέρωσι Τροφὰς, πολεμόφδια καὶ σφρατενικά τα Τοῦ ἔχθροῦ Τῆς ἀνθρωπότητος καὶ Τοῦ Χριστιανισμοῦ; Εἶναι ἀνθεωτοί οἱ Τοιντορετῶς ἐμπορευόμενοι; Εἶναι Χριστιανοί; Τί κάμνει ὅμως ἡ αἰσχροκέρδεια! Τὸν Σιάλ, ἔνα κεχριμπάς Τοιμπούκι, ἔνα σταθί, ἡ καὶ ἐγγάριοι χρυσωμένα πιστόλια, στελλόμενα ἀπὸ Τὸν ἀρχηγὸν Τὸν Βαρδάρων εἰς Τοὺς διοικητὰς Τὸν διαληφθέντων πλοίων, συντροφεύονται μὲ Τὰς κολακευτικὰς λέξεις Μπιζίμ Ντόστ, Μπιζίμ Καφαντάρ καὶ διὰ Ταῦτα, πάσχεν οἱ ὑπὲρ Τοῦ ΣΤΑΤΡΟΥ ἀγωνιζόμενοι!

‘Αλλ' ἡμεῖς, οἵτινες διηγούμενοι Τὰς Τοιαύτας πράξεις, λέγομεν . . . ’Ιδού οἱ Αὐτοκράτοροι Τὶ κάμνουν, ίδού οἱ Αὐτοκράτοροι πῶς μᾶς κατατρέχουν! ‘Απατώμεθα συνεχῶς εἰς αὐτὴν Τὴν φάσιν. Εἶναι ἀληθεῖς, ὅτι Τὰ καράβια εἶναι Αὐτοκρατικά· οἱ κυβερνήται αὐτῶν ὅμως εἶναι Λομβάρδοι, Βενετοί, Ιστριοί, Δαλματοί, Σλάβωνες, οἱ γνωστοὶ Ραγγάιοι καὶ λοιποί· στανιώτατα δὲ εὐρισκει τις κανένα εἰς Ταῦτα Τὰ καράβια Αὐτοκράτορος αὐτόχθονα, ἐκτὸς ἀν ζηναι εὐγενῆς (cadet). ἡ χειρούργος· οἱ δὲ κυρίως Αὐτοκράτοροι μετέρχονται Τὴν ἀντιλίαν μόνον εἰς Τὰ περὶ Τὸν Δούναβιν, ἀπὸ Τοῦ Λιντζή ἔως εἰς Τὸ Ρεχτζούκι καὶ Γαλάζιον, καὶ εἰς Τοὺς ἐκ πλαγίας αὐλακας.

‘Αλλ' ἡμπορεῖ τις νὰ εἰσῇ, ὅτι καὶ πολλοὶ Τὸν Ἑλλήνων καταδρομεον ἐποιοῦσαν ἐνίστε. Ναί· πρέπει ὅμως νὰ ζηναι κανεὶς συγκαταθατικὸς εἰς Τὰ νήσια, Τὰ ὁποῖα μέλις Τῷρα ἐμβαίνειν εἰς Τὸν πέμπτον χρόνον, καὶ ἀναπνέειν ἀέρα ἐλεύθερον μετὰ Τεσσάρων περίτω ἐκατονταετηρίδων ἀμάθειαν καὶ βαρβαρότητα. Αὐτὸν δὲ καὶ εἰς Τὸ περὶ λειῶν κεφάλαιον ἡκολούθησε καὶ μιμία κατάχρησις, ἡ Σ. ἡμῶν Διοίκησις δῆλος μόνον ἔκαψε Τὴν ἀνθρωπότητα ἀποβιζημίωσιν, ἀλλὰ καὶ πάντοτε πλήρη ἐδωκεν εἰς Τὰς παραβιασθείσας σημαίας ἰκανοτοιησιν.

Εὐχῆς ἀξιον εἶναι νὰ ἀποδῇ Τὸ ἐκ μέρης μας γενναῖον Τευτο φέρσιμον εἰς βεβήσειάν μας !

καὶ βέβαια αἱ ἐλπίδες μας δὲν θέλειν ματαιώθῃ, ἀν τὰ δίκαια παράπονά μας προξενήσειν Τὴν ὄποιαν πρέωει ἐντύπωσιν.

— Κρίνομεν ἀρμόδιον προσέτι νὰ ἀναφέσωμεν καὶ ὅλη τινα περὶ Τὸν καταχρήσεων μιᾶς ἄλλης φύσεως, Τὰς ὄποιας μετεχειρίσθησαν ἄτομά Τῆς ὄνομαζόμενα Γάλλοι, ἀλλὰ τὰ ὄποια δὲν ἀξιούνται βεβαιότατα νὰ γίναι γεννήματα ἔθνους, Τὸ δόποιον ὄνομάζεται καὶ εἶναι φιλάνθρωπον, καὶ Τοῦ ὄποιος ὁ Βασιλεὺς καλεῖται Χριστιανικότατος.

Τὸ πλεῖστον μέρος Τῶν Ἀραβικῶν Τοῦ Ἰμαραΐμ-πασσα Ἰαγυμάτων διοικεῖται ἀπό τινας ἐκπατρισμένους Γάλλας· δὲν λεγόμενος ποτὲ Σέβας (Sève), καὶ σήμερον Σελεϊμάν-μπας, γένημα ἐνὸς χωρίς πλησίου Τῆς Λιδού, εἴη αἱ ὁ περιτοσ σύμβολος Τοῦ Βασιλέως, καὶ ἡξεύομεν μετὰ βεβαιότητος, ὅτι διὰ Τοῦ ιδίου Τε στόματος αὐτὸς ἐγνωμοδότησε, νὰ σφαγῶσιν ὅλοι οἱ ἐν Πελοποννήσῳ ἄνδεις, νὰ μετακομισθῶσιν αἱ γυναικεῖς εἰς Τὴν Αἴγυπτον, καὶ ἡ ὁραία Πελοποννήσος νὰ κατοικηθῇ ἀπὸ Ἀραβας. Τί φρικτὸν ἀκοσμα! ἡ A. M. ὁ I. Κάρολος δὲν γνωρίζει βέβαια αὐτὰ, καὶ ἡ καρδία κάθε ἀληθοῦς Γάλλου θέλη βθελυχθῆ Τὸ φέρσιμον ἐνὸς, ὅστις ἀδίκει διὰ Τοῦ ὄνοματος τα ὄλοκληρον Τὸ Ἔθνος.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Τὴν 13 Αἴγυπτον. Χθὲς Τὸ ἐστέρεας ἥρχισεν ὁ ἔχθρος νὰ μεταχειρίζεται Τὰς βόμβας τω, διευθύνων ὡς ἐπὶ Τὸ πολὺ αὐτὰς κατὰ Τοῦ ἐσω ἀντιτειχίσματος Τοῦ Φραγκοκλίνω, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἐστέκοντο ἔκεισε πολλοὶ ἐκ Τῶν στρατιωτῶν μας συναγεμένοι, κάνεις χάριτε Θείᾳ δὲν ἐβλάφθη ἀπὸ Τὴν ἔκρηξιν των.

Περὶ δὲ Τὸ μεσονύκτιον μᾶς ἐπινοούλησε μὲ γρανάτας, σύρων ἐξ διὰ μιᾶς ἀλλ' οὐκ ε καὶ Τότε μᾶς συνέβη ἡ παραμυκρὰ βλάσει· ήμεῖς δὲ μανιωδῶς ἐκανονοβολήσαμεν Τὰ περιχαρακόματα τε. Ο Ιαφενισμὸς ὠσαύ-

τως δὲν διεκόπη παντάπασι καὶ ἀπὸ Τὰ δύο μέρη.

Τὴν αὐγὴν ἐπανελήφθη καὶ Τὸν δύο μερῶν ὁ πυροβολισμὸς, διαρκέσας Τέσσαρας περίπτερος· καὶ μετὰ Τοῦτο συνέβη ἄκρα ἡρεμία.

Απὸ Τὴν ἔκθεσιν ἔτέρα αὐτομολήσαντος σήμερον ἀπὸ Τὸ ἔχθρικὸν στρατόπεδον πληροφορούμεθα, ὅτι καθ' ὅλον Τὸ στρατόπεδον Τοῦ πολιορκητοῦ μας ἐπικρατεῖ γενικὴ ἀθυμία· ἐσχάτως ἡρχισαν οἱ Τούρκοι νὰ πάσχωσι καὶ ἀπὸ εἶδός τι ἐπιδημίας, ἢτις φυσικᾶ προῆλθεν ἀπὸ Τὴν ἀθλιότητα καὶ κακὴν Τοῦ στρατοῦ ἀγωγήν. Εἰς Τὰ Σάλωνα ἐδύγησαν οἱ Τούρκοι ἔνα στρατιώτην Πάσχον ὄνματι, ὃ δόποιος εἰς Τὴν ἐξομολόγησίν τε ἐφανέρωσεν, ὅτι εἶχε δανατώσει πενήντα Μαστιλμάνες· ὅθεν ὁ Κιεταχῆς ἐστρόσταξε καὶ Τὸν ἔβαλον εἰς ὑπόγειον φυλακὴν, ἔως ὅτε νὰ ἐκδώσῃ Τὴν περὶ αὐτοῦ δικαίαν ἀπόφασιν. Περιμένειν προσέτι εἰς Τὸ στρατόπεδον Τοῦ Μαναύρην Σέβρανην, καὶ οὕτω νὰ κάμωσι μετὰ Τὴν ἀφίξειν τα καὶ πάλιν ἔφοδον.

Ο ἔχθρος ἐξακολεύει νὰ Τελειωτοιῇ Τὸ ἐν Τῷ Φραγκοκλίνῳ προχαράκωμά τε (avant-tranchement), καὶ νὰ κυλίῃ χῶμα πρὸς Τὴν δεξιὰν πλευσάν Τοῦ ἐσωθεν περιταφρώματος· ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι μελετᾷ νὰ γεμίσῃ καὶ αὐτὴν Τὴν Τάφρον.

Οι Ἐλληνες υὔκτα· καὶ ἡμέραν στέκονται εἰς ἐγχήγωσιν, καὶ ὡς συνήθως ἔτοιμοι εἰς κάθε Τυχὸν συμβεβηκός.

Μετὰ Τὴν μεσημβρίαν ἐπεκράτει ὡσαύτως ἀμοιβαία σιωπή· ἡμεῖς ἐνασχολούμεθα εἰς Τελειωτοίσιν Τῶν ἐσωτερικῶν ὄχυρωσεών μας.

Τὸ ἐστέρεας ἐπανελήφθη καὶ Τὸν δύο μερῶν Τὸ πῦρ. Διὶ ἀτυχίᾳ ἡ ἔκρηξις μιᾶς βόμβας ἐπιλήγωσε Τρεῖς πατριώτας, ἐκ Τῶν ὄποιων Τὸν ἔτα δανασίμως.

Τὴν 14 Τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ Τὸ μεσονύκτιον μόνος ὁ Τεφενισμὸς ἥτον εἰς ἐνέργειαν. Τὴν δὲ αὐγὴν ἐπινοούλησαμεν ἀλλεπαλλήλως Τὸ ὄψιν μας Τῆς ἐν ὡσεώς, ἐν φέρετρος ἔτέρα μέρες ὁ ἔχθρος διεύθυνει ἰκανάς γρανάτας κατὰ

Τὸν πλευρικὸν κανονοστασίων Τοῦ Γελιέλμου Θελλεὶς καὶ Κοτζίσκη διὰ νὰ ἀνατρέψῃ Τὰ περιστεράσματά τα· Τότε δὲ ἐπληγώθη ἔνας πυροβολιστής καὶ δύο στρατιῶται.

Οὐχιρὸς προχωρεῖ κυλίων Τὰ χώματά τα νὰ διευθυνόμενος, ὡς εἴρηται, κατὰ Τῆς δεξιᾶς Τοῦ ἐν Τῷ Φρεγκλίνῳ ἐσω ἀντιταφρώματος πλευρᾶς.

Μετὰ Τοῦ μεσημβρίαν ὁ πυροβολισμὸς ἔγινεν ἐκ διαλειμμάτων, ὁ δὲ Ιερεκισμὸς μὲ Τὴν συνήθη δραστηριότητα· Ωσάντως καὶ Τὸ ἐστέρας ἔβομβολήσαμεν τὸ ὑψωμα Τῆς ἐνώσεως, ἐν ᾧ δὲ ἐχθρὸς θέλων νὰ σημαδεύῃ Τὰ ἐκ πλευρῶν κανονοστάτικα μας ἐκτύπωσεν ἐπὶ Τὸ πολὺ Τὴν πόλιν.

Τὴν 15 Τοῦ αὐτοῦ· Περὶ Τῆς αὐγῆς ἐστάθησαν οἱ Ἕλληνες σεβομένοι εἰς Τὸν πεδιμαχώνων καὶ μὲ Τὰ ὄπλα εἰς Τὰς χειρας, καθότι εἶχεν εἰσχωρέσθαι μία ἰδέα, ὅτι δὲ ἐχθρὸς μελετᾷ καὶ αὖθις νὰ πάρῃ ἕρδον. Τινὰ Τὸν ἐχθρὸν κινήματα ἔδωκαν αἵτινα γενικοῦ εἰς Τὰ πέρι Τοῦ Φρεγκλίνου Ιερεκισμοῦ, ὅστις καὶ διέφεσεν ἡμιστείαν ὡς εἰρίσει· ὁ ἐχθρὸς Τότε μᾶς ἔρριψε μόνον μερικὰς σφαίρας· ὅσον διὰ ἔρδον ὄμως φάνεται ὅτι ἀκόμη δὲν ἔχει διάθεσιν.

Τὸ πρώτη ἔρριφθησαν καὶ ἀπὸ Τὰ δύο μέρη καὶ βόμβαι καὶ κανονίων σφαίραις. Περὶ δὲ Τοῦ μεσημβρίαν ἔρριψαμεν κατὰ Τοῦ ὑψωμα ατος Τῆς ἐνώσεως καὶ Τὸν πέρι τοπογραφικῶν ἴμανας γρανάτας μιαλίνες, ἀπὸ Τὰς ὄπλιας δὲ Σελτάνος ἐπιφορμήθεντεν ἐσχάτως Τοὺς θαλασσινούς μας.

Τὴν μεσημβρίαν ἔβασίλευε καὶ ἀπὸ Τὰ δύο μέρη βαθεῖα σιωπή· Τὸ δὲ ἐστέρας, ἐν ᾧ δὲ ἐχθρὸς ἔβασιούθει ἀκόμη Τὴν σιωπήν τε, ὥμεις ἔβαλαμεν εἰς ἐνέργειαν Τὸ Όροιζόγειον καὶ κατὰ Κάθετον πύρ, διευθύνοντές το ὡς ἐπὶ Τὸ πλεῖστον πρὸς Τὸ ὑψωμα Τῆς ἐνώσεως.

Τὴν 16 Τοῦ αὐτοῦ· Ἐπιμένομεν εἰσέτι ἐργάζομενοι εἰς ἐνίσχυσιν Τὸν ὃσῳ ὀχυρωμάτων μας.

Καθ' ὅλην Ταύτην Τὴν ἡμέραν ἐπεκράτησεν

ἀμοιβαία ἡσυχία· Τὴν δὲ νύκτα ἥρχισαν εἰς Τούρκοις νὰ μᾶς ρίωτωσι πολλοτάτας βόμβαις, γρανάτας καὶ κανονίων σφαίρας· ὥμεις Τοὺς ἀπεκρίθημεν ἐπίσης, καὶ ἐν Τούτου ἐγενήθη πεισματῶδης Ιερεκισμὸς διαρκέσταις ὑπὲρ Τὰς Τρεῖς ὥρας· ἐν Τούτῳ ἐπληγώθησαν πέντε ἀπὸ μέρες μας καὶ ἐφονεύθη δι ἀτυχίαν ὁ καλὸς νέος Παντελέων Πλατύκας· Ή πόλις ὅλη ἐπικράτησεν Τοῦ ἀδελφοῦ μας Τούτου Τὴν στέρεσιν, καὶ ἐνταφίασαν αὐτὸν μὲ Τὴν ἀνάλογον Τὴν πειστάσεων παρατάξιν· Οὐ Αρχιερεὺς κύριος Ιωσῆφ Ρωγῶν ἔξεφώνησε Τὸν ἐπιτάφιον λόγον, διὸ οὐ ἀπετένετο μᾶλλον πρὸς Τοὺς νέθες ὄμιλῆκας Τοῦ περόντος, προτρέπων αὐτοὺς εἰς μίμησιν Τῆς γενναιοψυχίας Τοῦ ἐν μακαρίᾳ Τῇ ληξὶ οὐ συναδελφοῖ των· μετὰ δὲ Τὸν ἐπικῆδειον εἶταν ὅλοι οἱ παρεστῶτες· Αἰώνια ἡ μαζή μας, φίλτατε αὐτοπολίτα καὶ ἀδελφέ!

Τὴν 17 Τοῦ αὐτοῦ· Σήμερον ἐπληροφορήθημεν, ὅτι ὁ διοικητὴς Τῆς Πρεβέζης Μωάηρ-αγας Τζογαδόρος ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς Τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μὲ 50 Αλβανούς, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἀνεχώρησε μὲ 250.

Τὰ πυροβόλα καὶ Τὸν δύο διαμαχομένων ἡ-
συχάδιαν ἡσυχίαν ἄκραν.

Τὴν μεσημβρίαν ἐπιλησίασεν ὁ ἐχθρὸς μὲ Τὰ χώματά τα εἰς Τὰ χειλη Τῆς ἀντιτάφρεα μας πρὸς Τὸ μέρος Τῆς δεξιᾶς πτέρυγος· Πρὸ δὲ Τῆς δύσεως Τοῦ ἡλίου ἐπιφορμήθησε Τὰ πλευρικὰ κανονοστάσιά μας.

Οὐ ἐχθρὸς μᾶς ἔρριψε πολλοτάτας κανονίων σφαίρας καὶ βόμβαις Τὸ ἐστέρας· ἐπίσης Τὸν ἀντεμείψαμεν καὶ ὥμεις μὲ Τρόπουν εἰς ὑπερβολὴν ἐπιμούον· ἐν Τούτῳ ἐπληγώθη ἀκινδύνως ὁ Καστ· Αναστάσης Θάνου ἐκ Τοῦ σώματος Τοῦ Στρατηγοῦ Κίτσα Τσαβέλλα, θέλων τὰ σημαδεύση τὸ ὑψωμα Τῆς ἐνώσεως.

Τὴν 18 Τοῦ αὐτοῦ· Μετὰ Τὸ μεσονύκτιον ὁ πυροβολισμὸς ἀμοιβαίοθεν ἐπανεστάθη, καὶ ὁ Ιερεκισμὸς ἔξημολούθησεν ἐως Τῆς πρωίας.

Μετὰ Τὸ πρωὶ καὶ ἔως Τὴν μεσημβρίαν ἐ-
πανεστάθη ἄκρα ἡσυχία· Περὶ δὲ Τὸ δεῖλι ἐκ Τῆς
Ακολυθεῖ παρήστημα.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ τῶν ἀριθ. 65 — 66. Τὸν ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΧΡΟΝΙΚΟΝ.

ἀγαπεώσεως Τοῦ ἔχθρικοῦ πυρὸς ἐφονεύθησαν δύω στρατιῶται καὶ ἐπληγώθη καὶ ὅλος Ἡμεῖς δὲν λείπομεν νὰ ἀποκρινόμεθα εἰς Τὸν πυροβολισμὸν των, ἀγνοοῦμεν ὅμως ὅποιαν βημάτια πάσχεν ἀπὸ Τὰς σφαιρᾶς καὶ βόλιά μας οἱ ὄποιστοι.

Οἱ ἑστέριοι καὶ Τὼν δύω μερῶν πυροβολεῖσμὸς ἔξηκολούθησεν νὰ συνήθως.

Τὴν 19 Τοῦ αὐτοῦ. Μετὰ Τὸν μεσονύκτιον ἔξηκολούθησαν νὰ ρίπτωνται ὥσπερτοις αἱ Ὀρδόντειοι καὶ πατὰ Κάβετον σφαιρᾶς μὲ μανίαν. Τὸ δὲ πῃστὸν ἀγκαλὰ ἐμετριάσθη ὅποιοιον Τὸ πῦρ, ἡμεῖς ἐστερήθημεν δύω ἀδελφοῦς κτυπηθέντας ἀπὸ βόλια. Μετὰ Τοῦτο συνέθη ἡσυχία.

Οἱ ἔχθροι ὅσου προσταθῆι νὰ προχωρήσῃ μὲ Τὰ χώματά τε καὶ νὰ γεμίσῃ Τὴν ἔσω Τοῦ Φραγκούλινα ἀντίταφουν, Τὸσον προσκρύψει, καὶ Τίτωτε νὰ κατορθώσῃ δὲν ἡμπορεῖ· ἐπομένως θέλομεν ἔξηγηθῇ σαφέστερον περὶ Τούτων.

Οἱ ἔχθροι, ὡς εἴρηται, προσταθῆι νὰ προχωρήσῃ μὲ Τὰ χώματά τα, καὶ νὰ γεμίσῃ Τὴν ἔσω Τοῦ Φραγκούλινα ἀντίταφον· ἐπρόσκεψεν ὅμως εἰς αὐτὴν Τὴν ἐργασίαν την καθότι μόλις ἐπαλησίασεν εἰς Τὰ χείλη Τῆς Ιάφρας, καὶ οἱ Ἕλληνες πρὸ Τριῶν ἡμερῶν ἤρχισαν νὰ Τοῦ κλέπτωνται Τὸ χῶμα ἀφαιρεῦντες Τὸ πρυφίως. Ἀφ' οὗ δὲ εἰς Τὸ διάστημα Τῶν Τριῶν Τούτων ἡμερῶν ἐπιτηδείως Τὸν ἐστερήθημεν Τοσον χῶμα, ὅσον ὁ ἔχθρος δὲν ἥδυνατο νὰ αἰσθανθῇ, σήμερον περὶ Τὴν μεσημβρίαν ὥραν Τετάρτην (Τερκίστι) κατεσκευάσαμεν πυρτολικὴν ὑπόνομον μὲ Τρεῖς βόμβας Τῆς πλέον μεγάλης διαμέτρου· εἰς Τὴν ὅποιαν μετατάδωσαντες Τὸ πῦρ, καὶ ἐνταυτῷ μὲ Τὰ διδλα εἰς Τὰς χειρὰς ὡρμησεν ἡ φρερὰ εἰς Τὰ ἔσω Τοῦ ἔχθρον χαρακόμετα. Ὁρθαλμοφανῶς λοιπὸν ἔδομεν Τότε, ὅτι Χεὶρ Τψίστε δῆμητε! Τοὺς ἀπτοήτες πολεμικῶν μας καὶ αὐτοὺς Τοὺς ἐργάτας μας. Οτοιος ἐνθεσιασμὸς; ὄποιαί γενναιότης, Τὶ νέας ἀποδεῖξεις Τῆς πρὸ Τὴν Πατρίδα καὶ πρὸ Τῶν εὐγενῆ ἀγῶνα μας ἀφοσιώσεως Τῶν Ἐλλήνων! Εν ροτῷ ὁρθαλμοῦ κατεστραφῆσαι ὅλαις αἱ ἐργασίαι Τὰς ὄποιας

εἰς διάστημα Τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁ ἔχθρος ἐγέγει πατασκευάσει. Τὸ δὲ Ἐλληνικὸν πῦρ Τοσοῦτον κατετρόμαξεν ἀμέσως Τοὺς μοχθηζοῦς καὶ ἀνάνδρους Μασελμάνους, ὥστε ἀμέσως ἀπεσύρθησαν εἰς Τὰ διποισθεῖν· ἐκεῖθεν δὲ ἥρχισαν νὰ ρίπτωσιν ὡς χάλαδεν πλήθος σιδηρῆς καὶ νιαλίνιας γεανάτας πατὰ Τῆς ἀπτοήτες φρερᾶς μας. Ἄλλ' ὄποια σταθερότης! ὄποια παρεστία πνεύματος! ἐδειλίασε πάνεις μ' ὅλον ὅτι καὶ ὁ Θάνατος Τοὺς ἐσυντρέψει, καὶ Τόσοι μάρτυρες Τοῦ Σταυροῦ βαρεώς ἐπληγώθησαν; ὅχι. Κάθε θεατὴς ἀμερόληπτον ὀφείλει νὰ ἐκφωνήσῃ, ὅσα καὶ διάφοροι παρεστώτες ἀλλογενεῖς ἀξιωματικοὶ ὠμολογησαν.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάτησις Τοῦ Τερίματις „ἡτού πρόβλημα πολλὰ δύσλιτον,“ καὶ μὲ „ἴδια μάλιστα Τακτικὰ στρατεύματα ὅδηγού·“ μενα ἀπὸ ἄξιου ἀρχηγού καὶ ἐπιχειρηματί· „αυ· μ' ὅλον Τοῦτο διὰ Τοῦ σημερινοῦ κα·“ τοσθόματος δεγχεν οἱ Τὴν ὑφήλιον οἱ Ἕλληνες, ὅτι εἶναι ἄνδρες ἀνίκητοι, ἀν. ηναὶ „καλῶς ὄργανοισμένοι.

Οἱ Ἕλληνες ἔγινον ἐν Τοσούτῳ κύριοι τοῖς λαῶν Τῶν ἔσω Τοῦ Φραγκούλινα χαρακούμεταν καὶ προμαχώνων, ἔνθα ὁ ἔχθρος ἐπεστήριζεν ὀπόμην Τὸς ὅλιγας ἐλπίδας τε.

Μετὰ Τοῦτο ἔφερον αἱ ἔχθροι Τὴν Διατραπήνην Τοῦ Κιεταχῆ σημαίαν εἰς Τὰ κάτω, καὶ στήσαντές την ἐπὶ Τοῦ ὑψώματος Τῆς ἐνώπεως, ἥρχισαν νὰ Ταφεκίζωσιν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ Τῶν κανονοστατῶν των νὰ πυροβολῶσι μὲ πείσμα. Εκ Τούτων συμπεριενταί, ὅτι κατέθη ὁ ίδιος των Παστᾶς διὰ νὰ ἐνθαρρύνῃ Τοὺς καταδιωχθέντας Χαλτούπαδές τα, καὶ μὲ Τὴν σημαίαν τα νὰ Τοὺς ἐνθεσιάσῃ· ἀλλὰ πῶς νὰ ἐνθεσιάσῃς τοὺς Βάρδαροι! αὐτοὶ Τότον καὶ αὐτὴν Τὴν σημαίαν των, ητίς μόλις φθάσασα καὶ στηθείσα, ἐστερήθη ἀπὸ Τὰ Ταφέκια Τῶν Ἐλλήνων Τὴν ἀκμήν Τῆς (μιναρέ), καὶ ἐμεινε μὲ μόνον Τὸ σφαιρόδεν της (Τοσαύδη).

Τὸ δὲ μάχη, ἡτις Τάρα ἐνεργεῖται ὅχι μόνον μὲ πυροβόλα, ἀλλὰ καὶ μὲ ξύλα πέτρας, γρανάτας Τῆς χειρὸς κ. τ. λ. διαφέντη ἀκέμη ἔως εἰς Τὸ δεῖλι, ὥστε τοῦτο.

Ἐλληνικὸν στρατόπεδον Ἀποκούρε.

Τὴν 12 Αὐγούστου.

Ο Στρατηγὸς Καραϊσιάκης μὲ δύναμις στρατώτας διευθύνθη μὲ ὅλην τὴν στρατιὴν κατὰ τὸ Καρπενῆσι, διὰ νὰ συνάξῃ τὰ κατ’ ἐκεῖνα τὰ μέρη διεσκορπισμένα στρατεύματα· ἡ εἰς τὴν ἐκεῖσε προσωπική τε παρασίτα εἶναι ἀναγκαῖα διὰ πολλοῦ λόγους. Μετὰ τοῦτο δέλει διευθύνθη πρὸς τὸν Βάλτον, καὶ ἀκολούθως νὰ καταβῇ εἰς Εὐρωπέρην διὰ νὰ ἔνωθῃ καὶ νὰ συνεφθῇ μετὰ τῶν ἄλλων εἰς τὰ ἐκεῖσε συμάτων περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀφορών των τὴν βλάβην τοῦ ἔχθροῦ στρατηγημάτων.

— Γράμματα σημερινὰ ἐκ τοῦ ἐν Σαλῶνοις στρατοπέδη μας ἀναγέλεν τὴν σημαντικὴν ἐσχάτως συμβάσαν εἰς τὰ ἐκεῖσε μάχην, εἰς τὴν διασίαν περιστότεροι ἀπὸ πεντακοσίες τούςκες ἐφορεύθησαν, καὶ πολλοὶ ἔμειναν πληγωμένοι, ἐν φόρῳ τοῦ ἡμετέρου ἔνδεκα ἑβδομάδας συντάσσαν καὶ τρεῖς μῆνοι εἶναι ἐλαφρᾶ πληγωμένοι. Ταχέως δὲ πάλιν δέλει ἐπιτάσσει ἐπάνω των, καὶ ἐλατίζει εἰς τὴν Τσερτάτην Προστασίαν τὰ τοὺς κατατραπάσθωσιν ὄλοτελῶς.

Ο ἐκ τοῦ στρατοπέδη τοῦ Κιεταχῆ φθάσας ἐνταῦθα σύμερον αὐτόμολος παραστάνει ἐλεετῆρῷ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ στρατοπέδη τούτην κατάστασιν. Αθυμία σίκα, λέγει, ἐπικρατεῖ εἰς ὅλου τὸν στρατὸν. Ο Κιεταχῆς τοὺς προτρέψει νὰ ἐφορμήσωσι καὶ πάλιν εἰς ἔφοδον· ἀλλὰ κάνεις δὲν κιλνεὶ κεφαλὴν. Οι Γκέγκιδες συμαχθέντες εἴτεν εἰς τὸν Κιεταχῆν, ὅτι εἶναι χρεία νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐπιστροφῆς των καὶ νὰ ἐπανέχῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ στρατοῦ· δὲν διαβάλλει τὸν Κιεταχῆς ἔγραψεν εἰς τοὺς ἐν Σαλῶνοις ἀπανταῖς νὰ ἐλθωσον εἰς τὸ στρατόπεδόν τε· ἀλλ’ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν, ὅτι δὲν δύνανται νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν διαταγῆν τε· καθότι οἱ δρόμοι εἶναι πιασμένοι ἀπὸ τοὺς Ἐλληνας.

Στρατόπεδον Ἐλληνικὸν Εηρομέρε.

Δραγαμέστι· τὴν αὐτήν.

Σύμερον διῆλθον καὶ ἐπλησίασταν πρὸς τὸν Ἀχελῶν ποταμὸν διακόσια πεντήκοντα ἔχθρικαι καμηλοὶ φορτωμέναι τροφὰς διὰ τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιεταχῆ. Ορμήσαμεν λοιπὸν κατ’ αὐτῶν πλὴρ δὲν ἐλάβαμεν τὴν εὐκαιρίαν τὰ τὰς κτυπήσωμεν. Εσυλλάβαμεν δόμος.

μετὰ ταῦτα 100 αλογομουλαρα φορτωμένα μὲ τροφὰς διευθύνομεν καὶ αὐτὰ διὰ τὸ ἴδιον ἔχει τρικὸν στρατόπεδον, τοὺς ὁδηγοὺς τῶν διποιῶν ἐφορεύταμεν ὅλας.

Ἐνταῦθα πολυπλασιάζεται καθ’ ἥμέραν διστρατός μας· ἀφ’ ὃν δὲ διαμαθόμεν καλᾶ, ἐλατίζομεν εἰς τὸν Θεόν νὰ προξενήσωμεν τὴν πλέον οὐσιώδη γημίαν τοῦ ἔχθροῦ.

Τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γυναικῶν, αἱ διποῖαι εἶχον καταφύγει τὴν Ανοίξην ἢν δὲ κακεῖσε ἐστινάχθησαν πάλιν εἰς τὰ χωρία των, καὶ ἀπολαμβάνουν τοὺς καρπούς τῶν κότων των, θερίζοσσαι καὶ τρυγούσσαι· ὡστε ἀρκετὸν μέρος τοῦ Εηρομέρου τούσα δὲν πατεῖται πλέον ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν ἀπίστων.

Τῶν ἐθνῶν ἡ Ἰστορία, ὡς πολλάκις εἰπώμεν, παριστάνει ἐνίστε εἰς τὸ Θέατρον τοῦ κόσμου φαινούμενά τινα, τὰ διποῖα ὑπολογισμοὶ ἀνθρώπων δὲν δύνανται νὰ ἔξηγήσωσι. Παρόμοιον φαινόμενον ἵδον βλέπομεν τώρα εἰς τὴν ἐκ δευτέρᾳ τῆς Κερήτης ἐπανάστασιν. Η Πελοπόννησος καταπατεῖται καὶ μιαίνεται ἀπὸ τὸν Βάρβαρον Ἰμπραΐμην τῆς Αἰγύπτου· τὸ Μεσολόγγιον πολιορκεῖται τέσσαρας ἥμισυ μῆνας ἀπὸ τὸν θεριόμορφον Μεχμέ· Ρεσίτ, καὶ ἐπωλήτη. Τὴν Εύρωτην, παρρησιάζον διποῖα δύνανται μηκός λαὸς νὰ κατοδησῃ, ὅταν θέλῃ, καὶ ἀποφασίζῃ νὰ ἀποθάνῃ διὰ τὴν πολιτική τε ἀνεξαρτησίαν καὶ ὑπαρξίαν. Δὲν ἀναφέρομεν τὰ Ἡρωῖκα καὶ μεγάλα τῶν θαλασσῶν μας κατορθώματα, δὲν διμιουργεῖται ποσῶς, ὅτι οἱ ἀκαταμάχητοι οὗτοι ἥρωες μὲ τὰ μικρὰ ἐμπορικὰ πλοῖα των κατεδαξαν τὰ κυρατοῦντα τὸν Βαρβάρον φρούρια· ἀλλὰ δικαιωθῆται λόγῳ κηρύττομεν μόνον, ὅτι τὰ κατὰ τὴν Κερήτην ἥματοροῦν νὰ εξομοιωθῶσι μὲ τὰ τῆς Μεσογείου Αμερικῆς, ὅταν ὁ Βαρβάρος κατέφυγε εἰς Βεραρχούτη. Η κυρίευσις τῆς Γραμμούσας, τῆς Κισσάμου καὶ τοῦ Σελίνου, εἶναι τὸ μόνον συμφέρον τῆς Κρήτης, καὶ τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐκτείνῃ τώρα τὰ διπλα τῆς.

Ο δὲ Ιμπραΐμ-πασσας διὰ τοῦτο ηρέμει εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἡ Εύρωπη πιθεταὶ ἦδη, ὅτι οἱ Ἐλληνες δέλει ἀμεταθέτως τὴν ἐλευθερίαν των, καὶ ὑπερνικοῦν ὅλα διποιῶντε καὶ ἀν ἥναι τὰ ἐμπροσθέν των παρρησιαζόμενα ἐμποδία.